

єдине ціле» [4].

Отже, широке розповсюдження Інтернет та його зростаючих можливостей має не тільки великі позитивні наслідки як для всього людства, так і кожної окремої людини, але й досить вагомі недоліки. Зокрема, все частіше піднімається проблема Інтернет-залежності, яка характеризується патологічною пристрастю людини до проведення часу у Всесвітній мережі. Тому виникає нагальне питання пошуку методів і засобів профілактики та боротьби з даною проблемою не тільки за допомогою психологів, а й педагогів.

Список використаних джерел:

1. Арский Ю. М. Инфосфера: Информационные структуры, системы и процессы в науке и обществе [Текст] / Ю. М. Арский, Р. С. Гиляревский, И. С. Туров, А. И. Черный. – М. : ВИНТИ, 1996. – 489с.
2. Дрепа М. И. Психологическая профилактика Интернет-зависимости у студентов [Текст] / М. И. Дрепа. – Ставрополь: КУБ, 2010. 277 с.
3. Еляков А. Д. Благо и зло: жгучий парадокс Интернета [Текст] / А. Еляков // Философия и общество. – 2011. – № 2 (62). – С. 58–76.
4. Интернет-зависимость: психологическая природа и динамика развития [Текст] / Ред.-сост. А. Е. Войскунский. – М. : Акрополь, 2009. – 279 с.
5. Петрунько О. Діти і медіа: соціалізація в агресивному медіа середовищі [Текст] / О. Петрунько: Монографія. – Полтава: ТОВ НВП «Укрпромторгсервіс», 2010. – 480 с.
6. Соціально-психологічні аспекти інтренет-залежності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.psiho.com/Burova_Valentina/socialnopsyhologicheskieaspekty.html.

Юрій Паляруш

Науковий керівник: д. п. н., проф. Коберник О. М.

ФОРМУВАННЯ ГУМАННИХ СТОСУНКІВ У СТУДЕНТІВ АГРОТЕХНІЧНОГО КОЛЕДЖУ В ПОЗААУДИТОРНІЙ РОБОТІ

Відповідно до даних Всесвітньої організації охорони здоров'я, 2 млн. неповнолітніх щорічно стають жертвами насильства, кожен десятий неповнолітній гине, 2 тис. учиняють самогубство, більше 50 тис. залишають свої домівки. Проблема попередження насильства, виховання гуманного ставлення одне до одного є частиною більш загального питання. Притаманна сучасному суспільству амбівалентність цінностей порушує засади співіснування людей у соціумі, спричинює наростання тривоги, невпевненості у майбутньому, агресивності й жорстокості. Як наслідок, утворилися передумови кризи духовно-ціннісних орієнтацій людини, ускладнився процес виховання підростаючого покоління, залучення його до конструктивних міжособистісних стосунків, формуються соціально

дезадаптовані, малоосвічені особистості, які виявляють, передусім, неповагу один до одного.

Із метою вирішення означених проблем, суспільству необхідно створювати умови для гуманізації освітнього процесу, демократизації стосунків між його учасниками, обравши центром уваги людину, забезпечуючи реалізацію її можливостей і здібностей, за яких пріоритетом стануть загальнолюдські цінності та гармонійні стосунки з навколишнім світом. Утілення в життя гуманістичних ідей нерозривно пов'язане зі становленням гуманної особистості як одного з актуальних завдань формування гуманних стосунків студентів.

У «Національній стратегії розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки» серед основних проблем, викликів та ризиків розбудови національної системи освіти вказано, що повільно здійснюється гуманізація системи освіти.

У сучасній системі освіти «гуманність» – це не новий або самостійний напрям, а практика педагогів, які виключають у своїй роботі примус особистості. Проте його актуальність завжди очевидна.

Цінності гуманності – орієнтація на співробітництво, компроміс, пошуки згоди і співдружності у спільній творчій діяльності, що виступають умовами толерантності стосунків.

У сучасному тлумаченні ідея гуманності передбачає безумовне примирення «всіх з усіма», «послужливість» слабкого сильному або беззастережне прийняття тієї чи іншої позиції. Це соціально-впевнена позиція, що охоплює визнання рівного права сторін на незалежність і успіх, власну думку, самостійність, відповідальність, орієнтацію свідомості людей на зближення позицій, узгодження цілей та інтересів, пошук нових способів для їх забезпечення. Саме тому у сучасному тлумачному словнику української мови поняття «гуманність» трактується так: «Відмова від застосування сили, незастосування насильства у вирішенні проблем, що стоять перед суспільством».

Отже, гуманність є особистісною якістю сповненою змістом наслідування принципу гуманізму. Гуманність утверджується в особистості за рахунок повсякденної клопіткої праці, яка несе своє відображення у доброзичливому ставленні людини до оточуючих. Саме таке ставлення, набуваючи глибокої усвідомленості та стійкості, може перетворитися в особистісну якість. Система різноманітних стосунків пов'язує людину із суспільством. Стосунки є однією з визначальних характеристик особистості, в яких виявляється її соціальна сутність.

Особливо актуальна проблематика формування гуманних стосунків у молоді. У процесі неформального спілкування між ними часто виникають конфлікти, засновані на нерозумінні особливостей характеру, невмінні вирішувати суперечку конструктивно тощо.

Виховання гуманних стосунків серед молоді – непросте завдання, яке охоплює життєву позицію особистості, її інтереси, специфіку самовираження. Формування культури міжособистісних стосунків вимагає взаємодії освітнього простору з родиною, з соціальним середовищем.

Отже, студентський період є сенситивним для формування гуманних стосунків, оскільки особливого значення набуває становлення особистої життєвої позиції студента; виявляється інтерес до інших людей, їхніх поглядів, ціннісних орієнтацій, поведінки тощо у процесі навчання у ВНЗ.

Усе вище сказане дає нам підстави уточнити сутність поняття «гуманні стосунки студентів», а саме: це особливий вид стосунків, що формується у період становлення свідомої особистісної життєвої позиції, характеризуються виявом суспільно-особистісного інтересу до інших, морально-ціннісними поглядами і принципами поведінки та проявляються в співчутті, взаємодопомозі, повазі, гідності і свободі інших тощо.

Провідними шляхами формування гуманних стосунків студентів агротехнічного коледжу в поза аудиторній роботі вважаємо наступні: урахування індивідуально-вікових, гендерних особливостей студентів агротехнічного коледжу; забезпечення гуманного педагогічного спілкування суб'єктів взаємодії у позааудиторний час; гуманізації всіх сфер позааудиторної роботи в агротехнічному коледжі. З'ясовано, що практично всі значущі здібності у педагогічній діяльності пов'язані з процесом ефективного гуманного спілкування, оскільки провідною виступає комунікативна здатність педагога (здатність спілкуватися). Низький рівень комунікативності педагога руйнує середовище професійної діяльності, створює бар'єри, що перешкоджають гуманній взаємодії зі студентами. Саме завдяки ефективному педагогічному гуманному спілкуванню створюється сприятлива атмосфера для позитивних змін особистості викладача; розвитку особистості студента, виховання у студентів гуманного ставлення одне до одного. Гуманізація забезпечує всім суб'єктам освітнього процесу систему можливостей, пов'язаних із задоволенням їхніх потреб і трансформацією цих потреб у життєві гуманні цінності, що актуалізує процес їхнього особистісного саморозвитку.

Список використаних джерел:

1. Балл Г. О. Особистісна свобода і гуманізація освіти / Г. О. Балл // Практична психологія та соціальна робота. – 2001. – № 1. – С. 11–18.
2. Гончаренко С. У. Гуманізація освіти – запорука творчої та духовно багатой особистості / Дидактика професійної школи: / Редкол.: С. У. Гончаренко (голова), В. О. Радкевич, І. О. Каньковський (заст. голови) та ін. – Хмельницький: ХНУ, 2005. – 238 с.
3. Стромило А. П. Сутність поняття «гуманних стосунків студентів»: філософсько-психологічний та педагогічний аспекти. / А. П. Стромило // Вісник Черкаського університету. Серія педагогічні науки: зб. наук. праць / ред. кол.: О. В. Черевко (гол. ред.) та ін. – Черкаси, 2015. Вип. №13(346). – С. 18–22.
4. Шахов В.І. Виховні та навчальні можливості стилів педагогічного спілкування / В. І. Шахов // Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету. Серія: Педагогіка і психологія. – 2010. – Вип. 31.– С. 42–48.